

ligt, idetmindste ikke for Tiden, at ophæve den usserødske Fabrik's Drift for Statens Regning. Hvad det finantstielle Spørgsmaal angaaer, da viser en Fremstilling af Fabrikens pecuniaire Forhold fra 1ste August 1841 til 31te Marts 1851, altsaa for et Tidsrum af 9 Aar og 8 Maaned, at Overskuddet har været 126,591 Rbd. eller i Gjennemsnit 13,095 Rbd. aarligt; Rentebeløbet af Fabrikens Capitalværdi og af Driftscapitalen blev ved kongelig Resolution af 14de November 1845 ansat til 8,100 Rbd. aarligt, nemlig 4000 Rbd. i Rente af Driftscapitalen, 3,600 Rbd. af Bygningernes og Inventariets Værdi, og 500 Rbd. for Bygningernes aarlige Forringelse. Rigtig nok har Overskuddet i de første Aar, nemlig fra 1ste August 1841 til 1ste Aug. 1848 kun udgjort 4,428 Rbd. aarligt, hvorimod det fra 1ste August 1848 til 31te Marts 1851 har været 35,846 Rbd. aarligt; men Grunden til det ringe Udbytte i de første Aar var en Følge af den fgl. Resolution 10de Februar 1841, hvorved der blev givet Straffeanstalterne og de indenlandske Fabrikker den størst mulige Udgang til Leverance af uldne Varer, og dette medførte en Indskrænkning og en uheldigere Drift af den Usserødske Fabrik. Fremdeles bemærker Commissionen, at Fabrikken aarligt udreder 1500 Rbd. til de ved Reductionen i 1846 afskedigede Arbejdere. Majoriteten anslaaer det fremtidige Forbrug af Klæde til 70,000 Alen, og mener, at med en Fabrikation af 60,000 Alen vil Fabrikken rigeligt rendere sig. Dersom Fabrikken skulde nedlægges eller sælges, maatte Militaaretaten forskaffe sig Varer paa anden Maade; den kunde vel gjøre det ved at sælge Usserød Fabrik med den Forpligtelse, at den fremdeles skulde levere Klæde til Militaaretaten,

men denne Indskrænkning i Fabrikens Drift vilde blive onerens for Cieren, og maaskee vilde han netop af den Grund reservere sig andre pecuniaire Fordele, eller give en mindre Sum for Fabrikken. Hvad de private Fabrikker angaaer, da kunne de ikke levere Klæde til Landmilitaaretaten af samme Bonitet, som den, der forlanges, til den Priis, som Militaaretaten kan komme ud af at give; en privat Fabrik kan bedre rendere sig ved at fabricere fint eller middelfint Klæde end ved at fabricere det ordinaire Soldaterklæde; thi dette Klæde forlanges at skulle være af en særegen Beskaffenhed, det skal navnlig være af en stærk Bonitet, fordi det er beregnet paa at skulle være en vis temmelig lang Tid. Det maa altsaa være af en anden Beskaffenhed end det Klæde, der i Almindelighed gaaer i Handel og Vandel, og derfor vil neppe nogen privat Fabrik kunne paatage sig at levere det, uden for en særlig høiere Betaling; og dertil kommer, at det Klæde, som ikke vilde blive antaget af Militaaretaten, vanskeligt vil kunne blive affat i privat Handel. Og en Forskiel blot af 1 Mark i Prisen paa en Alen Klæde er her en Affaire af 10,000 Rbd. aarlig. Under Krigen har man været nødt til at anskaffe en Deel Klæde, baade udenlandsk og indenlandsk, fra private Anstalter, men det har ikke holdt sin Prøve, idet det ikke har været saa varigt som Klædet fra den Usserødske Fabrik. Der har ogsaa været leveret Klæde til Staten fra Straffeanstalterne; derom udtaler Commissionen sig omtrent saaledes: Hvad Straffeanstalterne angaaer, da er det alene den i Kjøbenhavn, som har kunnet paatage sig betydeligere Leverancer.